Aruba maakt zich op ter viering zilveren jubileum frere Alexius

ORANJESTAD — Volgende week woensdag is het vijfentwintig jaar geleden, dat frère Alexius te Brussel in de congregatie van de broeders van De la Salle trad, nadat hij drie voorbereidende jaren in het juvenaat te Baarle-Nassau had doorgebracht. Morgenavond vind via TeleAruba de eerste huldiging van deze verdienstelijke jubilaris plaats, terwijl volgende week zondag in de St Franciscuskerk te Oranjestad een mis uit dankbaarheid wordt opgedragen, gevolgd door een receptie in Huize De la Salle. Ongetwijfeld zullen vele frère Alexius gelukwensen komen aanbieden, want in de veertien jaren dat hij op Aruba werkzaam is, is hij een graag geziene en actief lid van de gemeenschap.

In verband met dit zilveren jubileum ging de Arubaanse redactie een praatje met de jubilaris maken. De kennismaking met frère Alexius dateert voor ons reeds uit de jaren, dat wij in de derde klas van de lagere school van de fraters van Tilburg, St Denis zaten. We waren toen klasgenoten. Toch is frère Alexius niet in Tilburg geboren; hij zag het levenslicht op 18 december 1925 te Anna Paulowna in Noord-Holland, waar zijn vader een bloembollenkwekerij had. Enige jaren later kwam hij in Tilburg terecht en daarna ging hij in 1938 in Baarle-Nassau naar het juvenaat van de frères. Hij studeerde verder, en in 1949 behaalde hij zijn hoofdakte. Van zijn laatste standplaats Heemstede ging het in augustus 1952 naar Aruba. Al die jaren heeft hij in de stad gestaan, thans is hij aan het Dominicuscollege verbonden.

Maar frère Alexius is niet alleen onderwijzer, ook hij ziet de noodzaak in om een steentje bij te dragen aan de vrijetijdsbesteding van de Arubaanse jeugd. Nauwelijks was hij een half jaar op Aruba of hij liep met plannen rond om een jongenskoor op te richten, dat in de kerk zou kunnen zingen. Hij werd gewaarschuwd, dat het begin niet moeilijk zou zijn, alle nieuwe dingen gaan op Aruba goed, maar om het koor in stand te houden, dan zou de hoofdpijn pas beginnen. Frère Alexius, die in Nederland het diploma van koordirigent behaalde, heeft doorgezet, volgehouden en werkt er nog iedere dag aan. Het resultaat is: de jeugdgroep de Trupialen. Dit jongenskoor, dat hij begin 1953 met frère Antonius begon, is niet meer zo maar een koor. De Trupialen vormen een cultuurbezit van Aruba. Iets waar de gehele Arubaanse gemeenschap trots op is. Zoals Wenen de Wiener Sängerknaben heeft en Oosterhout zijn Nachtegalen, zo heeft Aruba zijn Trupialen. In de loop der jaren werden vele oude Arubaanse liederen opgespoord, niemand kende ze helemaal, maar dat was geen bezwaar, met de vele medewerkers die de Trupialen al die jaren hadden, werden woorden gevonden, muziek gemaakt en daar klonk dan weer een van die liederen van eigen bodem, die door de Trupialen steeds weer op zulke enthousiaste en frisse wijze gebracht worden. Frère Alexius legt daar de nadruk op, immers het is altijd het streven van de Trupialen geweest om de lokale sfeer te brengen. Om het eigene van de Antillen, dat zich ondermeer uit in de folklore tot nieuw leven te brengen.

Vele stukken werden door de Trupialen gebracht. We noemen Perla di Caribe van Hubert Booi, Triumfo di un piscador, Los Melosferico, Valentin, Butchi, Sacpin, Tenten Berom en Mosaico Musical, waarbij men over geheel Aruba trok om de Antilliaanse liederen te zingen.

Daarnaast werd gezongen in de kerk, voor radio en televisie, vorige week nog voor de zieken bij de ziekendag op Santa Cruz. Welke plaats de Trupialen, dank zij de leiding en het initiatief van frère Alexius in de gemeenschap innemen, bleek overduidelijk bij de culturele manifestatie tijdens het koninklijk bezoek.

We zouden zo door kunnen gaan, frère Alexius kan ons stof genoeg geven, want hij bezit veertien plakboeken met foto's, artikelen e.d. van de Trupialen. Met nadruk stelt hij, dat wat de Trupialen thans zijn, niet zijn werk is, dat hebben we te danken aan de velen, die medewerkten. Aan de ouders, die ons steunden en vooral ons bestuur. Hij voegt eraan toe, dat de Trupialen in frère Kaspar een uitstekende voorzitter hebben.

Maar vast staat ook, dat frère Alexius' naam ondenkbaar is zonder de Trupialen. Men beweert wel eens, dat vrijetijdbesteding goed werk voor de frères is, maar ook zij moeten er tijd voor vrij maken. Dat dit met liefde en succes gebeurt blijkt wel uit de vele clubs, die door de frères werden opgezet en geleid.

Aan het einde van het gesprek merkt de jubilaris op, ze denken onderhand, dat ik alleen maar Trupialen doe, maar uiteindelijk ben ik onderwijzer.

Maar daarnaast was hij ook nog de eerste voorzitter van de culturele adviesraad voor het koninkrijk en thans nog lid van de commissie van de landsloterij.

En wanneer er leden van het koninklijk huis op bezoek zijn of op koninginnedag een aubade moet worden gehouden, dan doet de Oranjevereniging nimmer tevergeefs een beroep op frère Alexius. Een groot deel van het enthousiasme waarmede deze aubades worden gebracht is te danken aan zijn leiding.

De Arubaanse gemeenschap gaat de komende dagen frère Alexius in de bloemen zetten. In hem zullen mede zijn confraters worden gehuidigd, want vast staat, dat de frères als opvoeders van de jeugd, nauw verbonden zijn aan Aruba.

FRERE ALEXIUS